29/04/2021

Κορέας Αμβρόσιος: Η προσδοκία της προσωπικής ανάστασης

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Το χαρμόσυνο μήνυμα της εορτής του Πάσχα είναι ότι ο μοναδικός σκοπός του Θανάτου και της Αναστάσεως του Χριστού είναι η δική μας προσωπική ανάσταση. Δηλαδή ο Χριστός αναστήθηκε για να μας αναστήσει από τον θάνατο της αμαρτίας, όπως υπογραμμίζει στο Πασχαλινό μήνυμα του ο Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας κ. Αμβρόσιος και, μεταξύ άλλων, προσθέτει:

“Έτσι ο χριστιανός, ό,τι κακό κι αν του συμβεί στην επίγεια ζωή του, επειδή είναι προσανατολισμένος προς την αιωνιότητα, δεν μελαγχολεί, δεν χάνει την ελπίδα του, αλλά συνεχίζει με θάρρος τον αγώνα του για την κατάκτηση της όντως ζωής. Αρρώστια, επιδημία, θλίψη, πόνος, φτώχεια, θάνατος εκμηδενίζονται από την προσδοκία της προσωπικής μας ανάστασης διά Ιησού Χριστού”.

Αναλυτικά, το Πασχαλινό μήνυμα του Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας κ. Αμβροσίου αναφέρει:

Προσφιλεῖς Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές μου ἐν Κυρίῳ,

Ἡ λέξη ποὺ δεσπόζει στὴν «ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν» καὶ ἡ ὁποία περικλείει τὴν βαθύτερη σημασία τῆς «πανηγύρεως τῶν πανηγύρεων» εἶναι ἡ λέξη Ἀνάσταση! Ἡ κατ᾽ἐξοχήν, δηλαδή, χριστιανικὴ λέξη. Ἡ λέξη ποὺ τὸ νόημά της πρὸ Χριστοῦ ἦταν ἐντελῶς ἀκατανόητο καὶ προκαλοῦσε εἰρωνικὰ σχόλια, ὅπως ἔγινε π.χ. κατὰ τὸ κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου στὸν Ἄρειο Πάγο, ἐνῶ μετὰ Χριστὸν ἔγινε πλήρως κατανοητό. Ἡ λέξη ποὺ στὸ ἄκουσμά της καὶ μόνον ἔρχεται συνειρμικὰ στὸν νοῦ καὶ στὴν καρδιά μας ἡ μορφὴ τοῦ ἀναστάντος Κυρίου μας, τοῦ αἰώνιου Νικητὴ τοῦ θανάτου. Γιατὶ ὁ ἴδιος μᾶς εἶπε πὼς εἶναι «ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή». (Ἰω. 11:25) Ἡ λέξη Ἀνάσταση σκορπίζει μέσα μας καὶ γύρω μας τὸ λαμπροφόρο φῶς Του, ἀφοῦ ἡ ἀνάστασή Του «ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην...». (Ἀπόστιχα, ἦχος β΄) Ἡ λέξη ἀνάσταση γεννᾶ μέσα μας καὶ τὴν γλυκειὰ προσδοκία τῆς ὄγδοης ἡμέρας, δηλαδὴ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ· μᾶς θυμίζει τὴν ὁμολογία ποὺ κάνουμε ὅταν ἀπαγγέλουμε τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως: «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Ἡ ἐσχατολογικὴ διάσταση τοῦ μοναδικοῦ καὶ ἀνεπανάληπτου γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖο ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία γιορτάζει ὅλες τὶς Κυριακὲς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ἑβδομαδιαῖο, τὸ μικρό, λεγόμενο, Πάσχα, ἀλλὰ καὶ μὲ πολὺ ἔντονο τρόπο σαράντα μέρες μετὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ ἐτήσιου Πάσχα, εἶναι αὐτὸ ποὺ λαχταρᾶ κάθε ἄνθρωπος, πιστὸς ἢ ἄπιστος ἀδιακρίτως. Γιατὶ ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε ἀθάνατος καὶ δικαιολογημένα μισεῖ τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο γιατὶ ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ πρωτόκτιστο κάλλος του. Ἐπειδὴ ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας ὁ μεταπτωτικὸς ἄνθρωπος ἔγινε θνητός, ἦρθε ὁ Θεάνθρωπος καὶ μὲ τὸν σταυρικό Του θάνατο τοῦ ξαναχάρισε τὴν δυνατότητα τῆς ἀθανασίας. Γι᾽ αὐτὸ ὁ ἀπόστολος Παῦλος καυχιέται γιὰ τὸν σταυρικὸ θάνατο τοῦ Κυρίου. (πρβλ. Γαλ. 6:14) Καὶ ὁ ὑμνογράφος ἐπίσης τοποθετεῖ στὸ στόμα τοῦ κάθε πιστοῦ τὴν καύχηση γιὰ τὸν Θάνατο καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου λέγοντας: «...εἰς τὴν Ἔγερσίν σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός Σου ζωή μου. Παντοδύναμε καὶ

φιλάνθρωπε, Κύριε δόξα σοι». (Ἦχος βαρύς. Στιχηρά Ἑσπερινοῦ)

Τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα εἶναι ὅτι ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τοῦ Θανάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ δική μας προσωπικὴ ἀνάσταση. Δηλαδὴ ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε γιὰ νὰ μᾶς ἀναστήσει ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς ἁμαρτίας. Γι᾽ αὐτὸ τὸν λόγο, τὸ διαχρονικὸ αἴτημα τῶν πιστῶν εἶναι: «Κύριε, … ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ…». (Αἶνοι, ἦχος δ΄). Τελικὸς προορισμός μας ἡ εἴσοδός μας στὴν Βασιλεία Του, «ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος».

Ἔτσι ὁ χριστιανός, ὅ,τι κακὸ κι ἄν τοῦ συμβεῖ στὴν ἐπίγεια ζωή του, ἐπειδὴ εἶναι προσανατολισμένος πρὸς τὴν αἰωνιότητα, δὲν μελαγχολεῖ, δὲν χάνει τὴν ἐλπίδα του, ἀλλὰ συνεχίζει μὲ θάρρος τὸν ἀγῶνα του γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς ὄντως ζωῆς.

Ἀρρώστια, ἐπιδημία, θλίψη, πόνος, φτώχεια, θάνατος ἐκμηδενίζονται ἀπὸ τὴν προσδοκία τῆς προσωπικῆς μας ἀνάστασης διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γιατὶ μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ «ὁ θάνατος ἀφανίστηκε· ἡ νίκη εἶναι πλήρης! Θάνατε, ποὺ εἶναι τὸ κεντρὶ τῆς δύναμής σου; Ἅδη, ποὺ εἶναι ἡ νίκη σου;… Ἂς εὐχαριστήσουμε τὸν Θεὸ ποὺ μᾶς χάρισε τὴν νίκη διὰ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ» (1. Κορ. 15:54-55 καὶ 57)

Αὐτὸ τὸ σπουδαῖο γεγονὸς γιορτάζουμε μὲ τόση λαμπρότητα στὴν μεγαλύτερη γιορτὴ τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, τὸ Πάσχα. Καὶ ὁ ἀναστάσιμος χαιρετισμὸς «Χριστὸς Ἀνέστη – Ἀληθῶς Ἀνέστη», τὸ μήνυμα αὐτὸ θέλει νὰ διαλαλήσει στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης. Ὅτι δηλαδὴ «Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐν τῷ μνήματι. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας, τῶν κληρικῶν μας καὶ ὅλων τῶν συνεργῶν μας ἐν Κυρίῳ, σᾶς εὔχομαι ὑγεία, ταχεῖα ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς πανδημίας COVID-19 καὶ καλὴ ἀνάσταση.

Ἀδελφοί μου, Χριστὸς ἀνέστη!

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ

ἰδιαζούσης τιμῆς ἐν Χριστῷ ἀναστάντι,

+ ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος